

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614210702
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2614210702.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v spore žalobkyne: JUDr. G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, Z., proti žalovanej: S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. I. O. - W. XX, zast.: Mgr. Milan Trylč, PhD., advokát so sídlom J. Kráľa 12, Senica, o zriadenie vecného bremena, o späťvzatlí žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 4C/248/2014-282 zo dňa 1. júla 2021, takto

rozhodol:

I. Späťvzatie žaloby v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zriadenia vecného bremena práva cesty (prechodu a prejazdu) z a na verejnú cestu bližšie špecifikovaného v žalobe, uloženia povinnosti Správe katastra Senica, Katastrálny úrad Trnava vyznačiť toto vecné bremeno do listu vlastníctva č. X, časť „C“ Ľarchy, vedeného pre katastrálne územie obce Z. K. a uloženia povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanej jednorazovú náhradu znášania vecného bremena sa n e p r í ú š ť a .

II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania o späťvzatlí žaloby vo zvyšnej zrušenej časti v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. žalobu vo zvyšnej zrušenej časti zamietol a výrokom II. priznal žalovanej náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku žiadna zo strán nepodala odvolanie. Pred uplynutím odvolacej lehoty žalobkyňa podaním zo dňa 29.07.2021 doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.08.2021 zobrala žalobu v celom rozsahu späť, pričom uviedla, že trovy konania uhradí. Dôvod späťvzatia žaloby neuviedla.

3. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu na výzvu odvolacieho súdu, aby sa v súlade s § 370 ods. 2 veta prvá CSP vyjadrila, či so späťvzatím žaloby súhlasí, reagovala podaním zo dňa 02.12.2021. Vo vyjadrení uviedla, že so späťvzatím žaloby, resp. so zastavením konania nesúhlasí. Dôvodom nesúhlasu je skutočnosť, že žalovaná má vážny a oprávnený záujem na tom, aby bol spor rozhodnutý rozsudkom v merite veci. Súdne konanie trvalo sedem rokov. V prípade zastavenia súdneho konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou, by bol stav právnej neistoty rovnaký ako pred podaním žaloby. Nič by žalobkyni nebránilo podať opätovne žalobu rovnakého obsahu voči žalovanej. Je v záujme žalovanej, aby súdny spor bol skončený rozhodnutím vo veci samej s konečnou platnosťou, a teda, aby ani v budúcnosti nevznikol spor s rovnakým obsahom medzi tými istými účastníkmi. Ak bude v merite veci právoplatne rozhodnuté, následkom toho sa nemôže začať opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a o tej istej veci, nakoľko bude založená prekážka právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata). Zároveň žalovaná poukazuje na to, že žalobkyňa mohla žalobu zobrať späť už po rozhodnutí odvolacieho súdu, keby bolo zrejmé, že v konaní bude rozhodnuté v jej neprospech, čo však nespravila a v konaní aj napriek tomu pokračovala. Zobrať žalobu späť sa žalobkyňa rozhodla až vo chvíli, kedy prvoinštančný súd po opätovnom prejednaní veci jej žalobu zamietol. Záverom vyjadrenia žalovaná navrhla, aby bolo

vo veci právoplatne rozhodnuté zamietnutím žaloby v celom rozsahu a aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 a contrario zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti nie je dôvodné pripustiť.

5. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. V zmysle ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Podľa ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 19.12.2014, doplnenou dňa 27.02.2015, domáhala, aby súd zriadil vecné bremeno práva cesty (prechodu a prejazdu) z a na verejnú cestu, ktorým sa zaťažuje povinná parcela č. 1/3 v obci Z. K., zapísaná Správou katastra nehnuteľností Senica, Katastrálny úrad Trnava, na liste vlastníctva č. X pre katastrálne územie Z. K., obec Z. K., okres Senica ako parcela č. 1/3 výmera 668 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia nehnuteľnosti: pozemok, na ktorom je dvor v zastavanom území obce, vlastník: S. O., adresou Y. I. O. - W. č. XX v 1/1, a to cez severnú časť povinnej parcely č. 1/3 podľa vyznačenia bodov 1 až 12 v geometrickom pláne č. 139/2014 zo dňa 13.08.2014 vyhotoveného geodetom Ing. L. K., GeoTime, a to v prospech stavby rodinného domu, súpisné č. XX, zapísaného pre katastrálne územie Z. K., obec Z. K., Správou katastra Senica, Katastrálny úrad Trnava, na liste vlastníctva č. XXX, C-KN parcela č. 21/1 výmera 451 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok, na ktorom je postavená obytná budova označená súpisným č. XX, druh stavby: rodinný dom, vlastník: JUDr. G. K., rod. W., O. XX, Z. v 1/1. Žalovaná a každý ďalší vlastník dotknutej parcely č. 1/3 v obci Z. K. ako príslušného povinného pozemku má povinnosť strpieť prechody a prejazdy motorových vozidiel súkromných i servisných, cez vyznačenú časť parcely č. 1/3 k verejnej komunikácii v rozsahu zodpovedajúceho obvyklému užívaniu stavby rekreačného charakteru v prospech prístupu k stavbe rodinného domu súpisné č. XX na parcele č. 21/1 vo vlastníctve žalobkyne a každého ďalšieho vlastníka stavby súpisné č. XX z a na verejnú cestu. Žalobkyňa ďalej v žalobe žiadala, aby súd uložil Správe katastra Senica, Katastrálny odbor Trnava vyznačiť po právoplatnosti rozsudku toto vecné bremeno do listu vlastníctva č. X, časť C ěarchy, vedeného pre katastrálne územie obce Z. K.. Zároveň žiadala, aby súd uložil žalobkyni povinnosť uhradiť žalovanej sumu 500 eur (alebo inú podľa úvahy súdu) ako jednorazovú náhradu znášania vecného bremena do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podaním zo dňa 17.09.2015 žalobkyňa rozšírila žalobu tak, že žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť umožniť žalobkyni realizáciu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v bode I. tým, že do 15 dní od právoplatnosti rozsudku odstráni oplotenie a autobránu na severnej časti parcely č. 1/3 v obci Z. K. od verejnej cesty k autobrane žalobkyne na parcele č. 21/2 k stavbe súpisného č. XX vrátane oplotenia pred touto autobranou alebo odstráni oplotenie na parcele č. 1/3 pred autobranou, súpisné č. XX a odovzdá žalobkyni kľúč od svojej autobrány na parcele č. 1/3. Ostatné časti žalobného návrhu zostali v platnosti. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.09.2015 (č. I. 78 spisu) návrhu žalobkyne na rozšírenie žaloby vyhovel a pripustil zmenu žaloby.

Na pojednávaní konanom dňa 05.10.2017 zobrala žalobkyňa žalobu v časti, v ktorej sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej umožniť žalobkyni realizáciu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, späť bez uvedenia dôvodu späťvzatia.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 4C/248/2014 - 196 zo dňa 03.11.2017, ktorým I. výrokom zriadil vecné bremeno práva cesty (prechodu a prejazdu) z a na verejnú cestu bližšie špecifikované vo výroku I. rozsudku. Výrokom II. uložil Správe katastra Senica, Katastrálny úrad Trnava vyznačiť toto vecné bremeno do listu vlastníctva č. X, časť „C“ ěarchy, vedeného pre katastrálne územie obce Z. K., po právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 1.000 eur na jednorazovú náhradu znášania vecného bremena do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanej umožniť žalobkyni realizáciu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v bode I. tým, že do 15 dní od právoplatnosti rozsudku odstráni oplotenie na parcele č. 1/3 na hranici s parcelou č. 21/2 pred autobranou k stavbe domu súpisné č. XX a odovzdá žalobkyni jeden kus kľúča od svojej autobrány na parc. č. 1/3 smerom k verejnej ceste zastavil a výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 23Co/5/2019 - 228 zo dňa 23.12.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok I., II. a III.) a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok V.) zrušil a vec v tejto časti vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 4C/248/2014 - 196 vo výroku IV. o zastavení konania v časti o uloženie povinnosti žalovanej umožniť žalobkyni realizáciu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v bode I. tým, že do 15 dní od právoplatnosti rozsudku odstráni oplotenie na parcele č. 1/3 na hranici s parcelou č. 21/2 pred autobránou k stavbe domu súpisné č. XX a odovzdá žalobkyni jeden kus kľúča od svojej autobrány na parc.č. 1/3 smerom k verejnej ceste, nebol napadnutý odvolaním, a preto nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2017.

Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zostala predmetom konania žaloba v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zriadenia vecného bremena práva cesty (prechodu a prejazdu) z a na verejnú cestu bližšie špecifikovaného v žalobe, uloženia povinnosti Správe katastra Senica, Katastrálny úrad Trnava vyznačiť toto vecné bremeno do listu vlastníctva č. X, časť „C“ farchy, vedeného pre katastrálne územie obce Z. K. a uloženia povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanej jednorazovú náhradu znášania vecného bremena.

Rozsudkom č. k. 4C/248/2014 - 282 zo dňa 01.07.2021 súd prvej inštancie výrokom I. žalobu vo zvyšnej zrušenej časti zamietol a výrokom II. priznal žalovanej náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Pred uplynutím odvolacej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku č. k. 4C/248/2014 - 282 zobrala žalobkyňa podaním zo dňa 29.07.2021 žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu späťvzatia. Žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasila.

7. V predmetnej veci vzala žalobkyňa svoju žalobu vo zvyšnej časti späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie skôr, ako toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. V späťvzati žaloby neuviedla dôvod, pre ktorý berie žalobu vo zvyšnej časti späť. O späťvzati žaloby rozhoduje odvolací súd s prihliadnutím na stanovisko žalovanej, či so späťvzatím žaloby súhlasí. Ak žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasí, musí uviesť vážne dôvody tohto nesúhlasu.

8. Ako bolo vyššie uvedené, predmetom konania po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zostala žaloba v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zriadenia vecného bremena práva cesty (prechodu a prejazdu) z a na verejnú cestu bližšie špecifikovaného v žalobe, uloženia povinnosti Správe katastra Senica, Katastrálny úrad Trnava vyznačiť toto vecné bremeno do listu vlastníctva č. X, časť „C“ farchy, vedeného pre katastrálne územie obce Z. K. a uloženia povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanej jednorazovú náhradu znášania vecného bremena.

9. Prvoinštančný súd rozsudkom č. k. 4C/248/2014 - 282 žalobu vo zvyšnej zrušenej časti zamietol konštatujúc, že ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre úspešnosť žaloby súčasné splnenie dvoch taxatívne určených podmienok, a to, že vlastník stavby nie je zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Za daného dôkazného stavu mal súd prvej inštancie za to, že nie je splnená druhá podmienka, a to, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Žalovaná predloženým dôkazom - náčrtom katastrálnej mapy preukázala, že jednou z možností prístupu žalobkyne k stavbe je cez obecnú komunikáciu parc. č. 299/1 v k.ú. Z. K., susediacou s parc. č. 15 a 16 zapísanou na LV č. XX pre k.ú. Z. K., ktoré parcely sú hraničiace s parc. č. 20 zapísanou na LV č. XXX k.ú. Z. K., ktorej spoluvlastníčkou v podiele 1/3-iny je žalobkyňa. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou aj susediacej parc. č. 17 zapísanej v LV č. XXX, ktorú však dobrovoľne neužíva, tak ako neužíva ani spoločný dvor parc. č. 20. Následne parc. č. 20 hraničí s nehnuteľnosťami žalobkyne, v prospech ktorých nehnuteľností sa žalobkyňa domáha zriadenia vecného bremena. Podľa tvrdenia žalovanej vlastníci parc. č. 15 a 16 zapísaných na LV č. XX tieto nevyužívajú a ponúkajú ich dlhodobo k predaju. Žalobkyňa tieto tvrdenia žalovanej žiadnym spôsobom nevyvrátila, neponúkla súdu žiadny dôkaz na preukázanie toho, že takýto prístup k jej nehnuteľnosti je vylúčený. Súd zistil z výpisu z LV č. XX pre obec a k.ú. Z. K., že počas tohto konania skutočne prišlo v roku 2019 k prevodu vlastníckeho práva parc. č. 15 a 16 zapísaných na LV č. XX kúpou zmluvou na nového vlastníka J. Z., Z. K. XXX. Znova žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by sa bola o tieto pozemky, resp. aspoň o jeden z nich uchádzala, čím by sa bol vyriešil prístup k jej domovej nehnuteľnosti a že jej pôvodný vlastník pozemky nepredal, teda, že by sa bol prístup týmto spôsobom zmaril. Žalobkyňa nemôže byť v spore úspešná len preto, že by jej právo prechodu cez príslušný pozemok žalovanej umožnilo pohodlnejší prístup. Chránený je aj vlastník príslušného pozemku. V súčasnosti príslušný pozemok je nepretržite v nájme tretej osoby a zriadením vecného bremena by žalovanej vznikla prekážka dodržať dohodnuté zmluvné podmienky.

Zriadením vecného bremena by došlo nielen k obmedzeniu vlastníckeho práva žalovanej, ale aj k vzniku nároku nájomcu na vrátenie investícií do predmetu nájmu, ktoré investície podľa reklamného letáka boli do zrekonštruovanej nehnuteľnosti nepochybne vložené, čím je zriadenie vecného bremena neúmerne v porovnaní s prospechom žalobkyne z vecného bremena.

10. Súd prvej inštancie v rozsudku č. k. 4C/248/2014 - 282 zaujal právny názor, že žalobe nie je možné vyhovieť, a preto ju vo zvyšnej zrušenej časti zamietol. Keďže žalobkyňa nepodala proti tomuto rozsudku odvolanie, nepripustením späťvzatia žaloby odvolacím súdom sa rozsudok stane právoplatným a s konečnou platnosťou ukončí spor prebiehajúci medzi stranami sporu. Vzhľadom na to, že žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasila, súd posudzoval vážnosť dôvodov podľa voľnej úvahy súdu, keďže vymedzenie pojmu vážne dôvody zákon nerieši, a dospel k záveru, že na strane žalovanej existujú vážne dôvody, pre ktoré žalovaná nesúhlasí so späťvzatím žaloby vo zvyšnej časti, ktoré spočívajú predovšetkým v miere ohrozenia jej práv a v právnej istote, že v budúcnosti nevznikne spor s rovnakým obsahom medzi tými istými stranami. Vážnymi dôvodmi podľa § 370 ods. 2 CSP môžu byť dôvody právne, ekonomické, morálne alebo aj iné, ktoré odôvodňujú záujem žalovanej strany na tom, aby sa o žalobe meritórne rozhodlo, čo sa i stalo. Odvolací súd sa preto plne stotožňuje so stanoviskom žalovanej zo dňa 02.12.2021, že ide o vážny dôvod, pre ktorý je nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby žalobkyňou až po rozhodnutí súdu prvej inštancie opodstatnený.

11. Odvolací súd vzhľadom na vážny dôvod nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby rozhodol, že späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti nepripúšťa.

12. O nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu o späťvzatí žaloby vo zvyšnej časti rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola úspešná v konaní odvolacieho súdu o späťvzatí žaloby vo zvyšnej časti žalobkyňou, priznal proti žalobkyňi nárok na plnú náhradu trov konania, keď tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne žalovanej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov konania o späťvzatí žaloby vo zvyšnej časti rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).